

Hillary Clinton: Symbool van Politiek Verraad

Hillary Clinton is zonder twijfel een van de meest controversiële figuren in de Amerikaanse politiek. Voor sommigen is zij een pionier, een krachtige vrouw die zich een weg baande door de vaak seksistische machtsstructuren van Washington. Voor anderen is zij een belichaming van alles wat er mis is met de gevestigde orde: een politicus die beloftes doet om stemmen te winnen, maar handelt in dienst van de machtigste belangen.

Haar lange carrière, van First Lady tot senator, minister van Buitenlandse Zaken en presidentskandidaat, is doordrenkt van schandalen en mislukte ambities. Het e-mail-schandaal, haar desastreuze benadering van Libië en de voortdurende vragen over de Clinton Foundation hebben blijvende schade aangericht aan het vertrouwen van het publiek. Is dit werkelijk de leider die Amerika verdient?

Het e-mail-schandaal was niet zomaar een administratieve fout. Het gebruik van een privéserver voor officiële communicatie, inclusief vertrouwelijke informatie, getuigt van een schokkend gebrek aan respect voor nationale veiligheid. Toen ze

hiermee werd geconfronteerd, bleef Clinton zichzelf verdedigen met technocratische rechtvaardigingen in plaats van echte verantwoordelijkheid te nemen. Dit gedrag toont een diepgewortelde overtuiging dat regels voor anderen gelden, niet voor haar.

En dan is er Libië. Clinton was een van de belangrijkste architecten van de interventie die leidde tot de val van Gaddafi, waarna het land in chaos stortte. Haar beroemde woorden, “We came, we saw, he died,” klinken misschien gevat, maar ze illustreren een schokkend gebrek aan empathie en inzicht in de gevolgen van haar beleid. Libië is nu een broeinest van mensensmokkel en terrorisme, een rechtstreeks gevolg van haar strategische kortzichtigheid.

Critici van Clinton wijzen ook op de Clinton Foundation, een organisatie die miljarden heeft ontvangen van buitenlandse regeringen en bedrijven terwijl zij minister van Buitenlandse Zaken was. Of het nu om perceptie of realiteit gaat, het wekt de indruk dat Clinton haar invloed te gelde maakt. Dit voedt het beeld van haar als een politicus die zich in de eerste plaats laat leiden door persoonlijke en politieke winst.

Wat Clinton's presidentscampagne in 2016 betreft: zij verloor van Donald Trump, een politieke buitenstaander met geen enkele ervaring. Hoe kon een vrouw met decennia aan ervaring en een schijnbaar onuitputtelijke schatkist verliezen? Het antwoord ligt in haar onvermogen om echte verbinding te maken met de zorgen van gewone Amerikanen. Clinton kwam over als een politicus die zich meer bezighield met elites dan met de middenklasse.

Hillary Clinton's erfenis is een studie in tegenstellingen: een vrouw die zoveel deuren opende en toch zoveel kansen verspeelde. Ze blijft een spiegel van de verdeeldheid in de Amerikaanse samenleving: bewonderd door haar aanhangers, veracht door haar critici. Maar als het politieke toneel ons iets leert, dan is het dat authenticiteit en integriteit belangrijker zijn dan ambitie en ervaring. En juist die twee eigenschappen ontbreken in haar nalatenschap.

Yuri Hazeleger
joet@joet.nl